EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

مجمل عقيدة السلف الصالح

Mujmal ʿAqīdat as-Salaf aṣ-Ṣāliḥ

CREZUL ÎNAINTAȘILOR DREPTCREDINCIOȘI

Ṣāliḥ ibn Fawzān
al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Sinteza crezului înaintașilor dreptcredincioși

مجمل عقيدة السلف الصالح

Mujmal ʿAqīdat as-Salaf aṣ-Ṣāliḥ

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: مجمل عقيدة السلف الصالح
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān, Mujmal ʿAqīdat as-Salaf aṣ-Ṣāliḥ, textul arab integral, 21 de pagini, Islamhouse.com.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

1 Crezul corect și calea cea dreaptă 1
Crezul corect și statornic 1
Adevărul este unul și nu se împarte 2
Rangul celor ascultători și al celor răbdători 4
2 Credința în Allah 6
Crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa 6
Ce înseamnă credința în Allah 6
Unicitatea lui Allah în stăpânire 6
Unicitatea lui Allah în adorare 9
Unicitatea lui Allah în Numele și atributele Sale 11
3 Credința în celelalte temelii ale religiei 18
4 Credința în destin 19
Cele patru trepte ale credinței în destin 19
Voința omului nu iese de sub voința lui Allah 21
Abaterile unor grupări în înțelegerea destinului 22
Credința în destin este una dintre temeliile credinței 23
Încheiere 26
Glosar 31
Bibliografie 32
Indice 33

Introducere

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Laudă lui Allah, Stăpânul lumilor! Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, ultimul dintre profeți și călăuza trimișilor, trimis ca îndurare pentru toate lumile. El a transmis Mesajul, a împlinit îndatorirea încredințată, a îndrumat cu sinceritate comunitatea și s-a străduit pe calea lui Allah așa cum se cuvine. Prin el, Allah a desăvârșit religia și a întregit binefacerea. Le-a făcut oamenilor obligatoriu să-l asculte și să-l urmeze și să-l iubească mai mult decât se iubesc pe ei înșiși, decât își iubesc părinții, copiii și pe toți ceilalți oameni.

În cele ce urmează, vom vorbi, dacă Allah voiește, despre un subiect care îl privește pe fiecare musulman și pe fiecare musulmană: crezul. El este temelia corectă a tuturor faptelor. Orice faptă care nu se întemeiază pe un crez sănătos este respinsă celui care a săvârșit-o, oricât s-ar fi ostenit și oricât din viața sa i-ar fi închinat.

Crezul este fundamentul religiei și esența chemării profeților și a trimișilor, de la primul până la ultimul. De asemenea, pentru el va fi întrebat robul în Ziua Învierii, așa cum se spune într-o relatare:

كلمتان يسأل عنهما الأولون والآخرون: ماذا كنتم تعبدون؟ وماذا أجبتم المرسلين؟

Cei dintâi și cei din urmă vor fi întrebați despre două lucruri: „Pe cine ați adorat?” și „Cum le-ați răspuns trimișilor?”

Acestea sunt cele două întrebări care îi vor fi puse fiecărei făpturi în Ziua Învierii. Răspunsul la prima este mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah; răspunsul la a doua este mărturisirea că Muḥammad este Trimisul lui Allah, în cuvânt și în faptă.

1 Crezul corect și calea cea dreaptă

Crezul corect și statornic

Crezul corect este cel cu care a venit Trimisul lui Allah ﷺ și la care a chemat. El — binecuvântarea și pacea fie asupra lui — a arătat:

أن الأمة ستفترق من بعده على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة، قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي.

Comunitatea se va împărți după el în șaptezeci și trei de grupări, toate în Foc, în afară de una. Ei au întrebat: „Care este ea, o, Trimis al lui Allah?" A răspuns: „Cei care urmează ceea ce urmez eu astăzi și companionii mei".[1]

Cine are același crez pe care l-au avut Trimisul ﷺ și companionii săi va fi salvat de pedeapsa lui Allah și va intra în Paradis. De aceea, gruparea care ține de acest crez și rămâne statornică în el a fost numită *„gruparea salvată"*. Acest nume vine din faptul că ea va fi salvată de pedeapsa lui Allah dintre cele șaptezeci și trei de grupări. Celelalte grupări sunt în Foc; la Allah căutăm ocrotire!

1 Abū Dāwūd, *As-Sunna*, nr. 4597; Aḥmad, 4/102; ad-Dārimī, *As-Siyar*, nr. 2518.

Aşadar, gruparea salvată este Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa în orice vreme, începând cu Trimisul ﷺ și companionii săi și până la sfârșitul acestei comunități a lui Muḥammad, când va veni Ceasul. În hadith se spune:

لا تزال طائفة من أمتي على الحق ظاهرين لا يضرهم من خذلهم ولا من خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم على ذلك.

O parte din comunitatea mea va rămâne mereu biruitoare pe calea adevărului. Nu le vor dăuna nici cei care îi părăsesc, nici cei care li se împotrivesc, până când va veni porunca lui Allah, iar ei vor fi în această stare.[2]

Adevărul este unul și nu se împarte

Da, grupările s-au înmulțit, au apărut felurite secte și doctrine și s-au înmulțit părerile. Însă aceasta este religia Trimisului lui Allah ﷺ. Allah, Măreț și Preaînalt, a spus:

﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

„Aceasta este calea Mea cea dreaptă; urmați-o și nu urmați celelalte căi, care vă vor îndepărta de calea Lui! Acestea vi le-a poruncit, ca să fiți cu frică de El.”[3]

Coran, 6:153

2 Muslim, *Al-Imāra*, nr. 1920; at-Tirmidhī, *Al-Fitan*, nr. 2229; Abū Dāwūd, *Al-Fitan wa-l-Malāḥim*, nr. 4252; Ibn Mājah, *Al-Muqaddima*, nr. 10; Aḥmad, 5/279.

3 Coran, Sura al-Anʿām, 6:153.

Calea lui Allah este cea cu care Allah l-a trimis pe Trimisul Său ﷺ și pe care au urmat-o companionii lui cei nobili, generațiile de seamă și cei care le-au urmat pașii dintre generațiile de mai târziu ale acestei comunități, până la venirea Ceasului. Aceasta este calea lui Allah. Ceea ce i se împotrivește și se abate de la ea reprezintă celelalte căi.

وقد خط النبي ﷺ خطا مستقيما، وخط على جنبيه خطوطا متعرجة، فقال عليه الصلاة والسلام عن الخط المستقيم: هذا صراط الله، وقال عن الخطوط الجانبية المتفرقة: وهذه سبل، على كل سبيل منها شيطان يدعو إليه.

Profetul ﷺ a trasat o linie dreaptă și, de o parte și de alta a ei, alte linii, sinuoase. Despre linia dreaptă a spus: „Aceasta este calea lui Allah". Despre liniile laterale, despărțite, a spus: „Acestea sunt alte căi; la capătul fiecăreia se află un diavol care cheamă spre ea".[4]

Acesta este un exemplu prin care Trimisul ﷺ a lămurit înțelesul versetului măreț:

﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِي مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ﴾

„Aceasta este calea Mea cea dreaptă; urmați-o!"[5]
Coran, 6:153

Cei cu un crez sănătos, cei salvați de rătăcire, de Foc și de patimi, formează o singură comunitate: Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa. Allah să ne facă și pe noi, și pe voi dintre ei, să ne adune

4 Aḥmad, 1/435; ad-Dārimī, *Al-Muqaddima*, nr. 202.
5 Coran, Sura al-Anʿām, 6:153.

alături de ei și să ne dăruiască urmarea căii lor până în ziua în care Îl vom întâlni!

Rangul celor ascultători și al celor răbdători

În unele vremuri, cei din Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa pot fi puțini, iar în altele pot fi numeroși. Se poate ca dintre ei să rămână doar un număr mic. Totuși, în ei se află binecuvântare și bine, fiindcă ei urmează adevărul. Cel care urmează adevărul nu se teme de numărul mic al celor asemenea lui și nici nu se înspăimântă de mulțimea dușmanilor. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُوْلَٰٓئِكَ رَفِيقًا﴾

„Cei care Îl ascultă pe Allah și pe Trimis vor fi alături de cei pe care Allah i-a binecuvântat: profeții, cei cu totul sinceri, martirii și cei dreptcredincioși. Ce tovarăși aleși sunt aceștia!"[6]

Coran, 4:69

Cine îi are drept tovarăși pe cei binecuvântați de Allah dintre profeți, cei cu totul sinceri, martiri și dreptcredincioși, de cine să se mai teamă?

Cei care rabdă căutând mulțumirea lui Allah

Însă aceasta cere ca robul să aibă înțelegere limpede și cunoaștere, să cerceteze calea acestor oameni, să o urmeze cu răbdare și să îndure răul celor care i se împotrivesc.

Cel care rămâne răbdător pe calea lui Allah, pe calea religiei adevărate și a Sunnei întâmpină necazuri din partea oamenilor, primește reproșuri și mustrări. Uneori se poate ajunge la tortură,

6 Coran, Sura an-Nisāʾ, 4:69.

ucidere și alungare. Totuși, cât timp urmează adevărul, uneltirile dușmanilor nu-i vor face rău. Chiar dacă este lovit în viața lumească, sfârșitul bun îi aparține, iar sfârșitul bun este al celor cu frică de Allah.

2 Credința în Allah

Crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa

Crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa înseamnă credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și în destin, cu binele și răul său.

În privința acestor temelii au existat oameni care s-au împotrivit, iar dintre cele șaptezeci și două de grupări s-au abătut de la ele cei care s-au abătut. Însă oamenii adevărului rămân statornici pe calea adevărului, în ciuda încercărilor, a presiunii și a asupririi pe care le întâmpină din partea oamenilor. Ei rămân statornici și nu voiesc să schimbe adevărul cu altceva.

Ce înseamnă credința în Allah

Credința în Allah înseamnă convingerea fermă în unicitatea lui Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — în stăpânire, în dreptul de a fi adorat și în Numele și atributele Sale. Prin urmare, ea cuprinde cele trei feluri ale tawḥīd-ului:

- Unicitatea lui Allah în stăpânire.
- Unicitatea lui Allah în adorare.
- Unicitatea lui Allah în Numele și atributele Sale.

Unicitatea lui Allah în stăpânire

Această recunoaștere este sădită în firea omului. Aproape niciuna dintre făpturi nu o contestă. Până și Iblīs, căpetenia necredinței, a spus:

﴿رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى﴾

„Doamne, pentru că m-ai lăsat să rătăcesc...”[7]

Coran, 15:39

7 Coran, Sura al-Ḥijr, 15:39.

Și a spus:

﴿فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

„Pe măreția Ta, îi voi duce pe toți în rătăcire!”[8]
Coran, 38:82

El a recunoscut astfel stăpânirea lui Allah și a jurat pe măreția Sa. La fel o recunoșteau și ceilalți necredincioși, precum Abū Jahl, Abū Lahab și alții dintre necredincioșii acestei comunități. Cu toată necredința și rătăcirea lor, ei recunoșteau unicitatea lui Allah în stăpânire. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a spus:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ﴾

„Dacă îi vei întreba cine i-a creat, ei vor spune, desigur: «Allah».”[9]
Coran, 43:87

Și Preaînaltul a spus:

﴿قُلْ مَنْ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾

„Spune: «În mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor, Cine ocrotește și împotriva Cui nimeni nu poate oferi ocrotire, dacă știți?» Ei vor spune: «A lui Allah».”[10]
Coran, 23:88–89

8 Coran, Sura Ṣād, 38:82.
9 Coran, Sura az-Zukhruf, 43:87.
10 Coran, Sura al-Mu’minūn, 23:88–89.

Și Preaînaltul a spus:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ﴾

„Spune: «Cine vă dă cele de trebuință din cer și de pe pământ? Cine stăpânește auzul și văzul? Cine scoate viul din mort și scoate mortul din viu și Cine cârmuiește toate lucrurile?» Ei vor spune: «Allah».”[11]

Coran, 10:31

Așadar, ei recunosc toate acestea. În vreme de nenorocire, Îl cheamă numai pe Allah, fiindcă știu că nimeni în afară de Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — nu îi poate salva din necazuri. Zeii și idolii lor nu sunt în stare să îi izbăvească de pieire. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِى ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ كَفُورًا﴾

„Când vă lovește un necaz pe mare, dispar cei pe care îi chemați, în afară de El. Dar după ce vă salvează, aducându-vă pe uscat, vă întoarceți de la El. Omul este cu adevărat nerecunoscător!”[12]

Coran, 17:67

Cel care recunoaște doar acest fel de tawḥīd nu intră prin aceasta în Islam și nu este salvat de Foc. Necredincioșii, de pildă,

11 Coran, Sura Yūnus, 10:31.

12 Coran, Sura al-Isrāʾ, 17:67.

au recunoscut unicitatea lui Allah în stăpânire, dar această recunoaștere nu i-a făcut să intre în Islam. Allah i-a numit asociaționiști și necredincioși și a hotărât pentru ei șederea veșnică în Foc, deși recunoșteau unicitatea Sa în stăpânire.

Aici greșesc unii autori de lucrări despre crez care urmează metoda teologiei speculative: ei explică tawḥīd-ul ca fiind recunoașterea existenței lui Allah și a faptului că El este Creatorul, Dătătorul de hrană și altele asemenea. Le spunem că nu acesta este crezul cu care Allah i-a trimis pe profeți. Necredincioșii și asociaționiștii, ba chiar și Iblīs, recunoșteau unicitatea lui Allah în stăpânire.

Toți admit și cunosc acest fel de tawḥīd. Trimișii însă nu au venit să le ceară oamenilor să recunoască numai că Allah este Creatorul, Dătătorul de hrană, Cel care dă viață și Cel care dă moartea. Aceasta nu este de ajuns și nu îi poate feri de pedeapsa lui Allah.

Unicitatea lui Allah în adorare

Ea înseamnă a-L adora numai pe Allah, cu o singură voință și un singur țel. În privința acestui fel de tawḥīd s-a dat lupta și s-a ivit neînțelegerea dintre trimiși și comunitățile lor. Fiecare trimis a venit să-i spună poporului său:

يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ

„O, popor al meu, adorați-L pe Allah! Nu aveți altă divinitate în afară de El”

Nu le-a spus doar: *„O, popor al meu, Allah este Domnul vostru”*, fiindcă ei recunoșteau deja aceasta. Le cereau să-L adore pe Domnul a Cărui stăpânire o recunoșteau și să-L adore numai pe El, așa cum Îl recunoșteau drept singurul Creator, singurul Dătător de hrană și singurul Cârmuitor. Argumentau împotriva lor folosindu-se chiar de ceea ce ei recunoșteau.

Coranul amintește unicitatea lui Allah în stăpânire ca dovadă împotriva necredincioșilor și pentru a le cere ceea ce decurge din recunoașterea lor: de vreme ce, o, necredincioșilor, recunoașteți că

numai Allah este Creatorul, numai El dă cele de trebuință, numai El izbăvește de pieire și numai El salvează din necazuri, de ce Îi puneți alături pe alții, care nu creează, nu dau cele de trebuință, nu au nicio putere asupra lucrurilor și nu cârmuiesc creația?

﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾

„Este oare Cel care creează asemenea celui care nu creează? Nu vă lăsați voi îndemnați spre luare-aminte?”[13]

Coran, 16:17

Așadar, unicitatea lui Allah în adorare este cea la care au chemat trimișii și pe care le-au cerut popoarelor lor să o împlinească. Până în ziua de astăzi continuă neînțelegerea dintre adepții tawḥīd-ului și cei care se abat în această privință. Cei cu un crez sănătos le cer celor care s-au abătut de la adorarea numai a lui Allah, întorcându-se la religia asociaționiștilor prin adorarea mormintelor și a mausoleelor, prin venerarea unor persoane și prin atribuirea către acestea a unor însușiri proprii stăpânirii divine, să revină la crezul sănătos. Le cer să-L adore numai pe Allah și să lase lucrul primejdios pe care îl practică. Aceasta este religia ignoranței preislamice, ba este chiar mai rău decât religia acelei vremi: oamenii din vremea ignoranței Îl chemau numai pe Allah când erau în strâmtorare, iar în vremuri de tihnă Îi asociau pe alții.

În schimb, acești oameni care se abat de la adevăr Îi asociază mereu pe alții lui Allah, atât în vreme de tihnă, cât și în vreme de necaz; ba asocierea lor se întețește în necazuri. Când greutățile îi apasă, îi auzi cerând sprijin de la sfinți și de la cei îngropați, de la morți, în timp ce asociaționiștii de odinioară, când îi lovea nenorocirea, Îl chemau numai pe Allah, Măreț și Preaînalt.

Acesta este al doilea fel de tawḥīd, cu care Allah i-a trimis pe toți trimișii: să-L adore numai pe Allah, Măreț și Preaînalt. În privința lui s-a ivit neînțelegerea și pentru el Trimisul lui

13 Coran, Sura an-Naḥl, 16:17.

Allah ﷻ a luptat împotriva asociaționiștilor până când au părăsit ceea ce îi era potrivnic.

Acesta este înțelesul mărturisirii *„Lā ilāha illā Allāh”*, deoarece *„ilāh”* înseamnă cel adorat. Așadar, sensul ei este: *„Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah — Slavă Lui, Preaînaltul”.*

„Ilāh” nu înseamnă ceea ce spun unii rătăciți: *„Cel capabil să creeze și să aducă la existență”.* Nu! *„Ilāh”* înseamnă cel adorat, din verbul *„aliha, ya'lahu”*, adică a iubi și a adora.

Unicitatea lui Allah în Numele și atributele Sale

Înțelesul ei

Ea înseamnă să afirmăm despre Allah, Măreț și Preaînalt, ceea ce El a afirmat despre Sine și ceea ce Trimisul Său ﷺ a afirmat despre El dintre Nume și atribute. Înseamnă și să negăm despre Allah imperfecțiunile și lipsurile pe care El le-a negat despre Sine și pe care Trimisul Său ﷺ le-a negat despre El, fără denaturare, fără negare a atributelor, fără a căuta să descriem cum sunt acestea și fără a le asemăna cu cele ale creației. Aceasta potrivit cuvintelor Sale, Preaînaltul:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

„Nu există nimic asemenea Lui și El este Cel care Aude, Cel care Vede.”[14]

Coran, 42:11

14 Coran, Sura ash-Shūrā, 42:11.

Și cuvintelor Sale, Preaînaltul:

﴿فَلَا تَضْرِبُواْ لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

„Nu-I faceți, așadar, asemănări lui Allah! Allah știe, iar voi nu știți."[15]

Coran, 16:74

La fel, cele cuprinse în Āyat al-Kursī, în Sura al-Ikhlāṣ, în cea mai mare parte a surelor meccane și medinite, ba în cea mai mare parte a Coranului, amintesc Numele și atributele lui Allah.

Numele și atributele lui Allah în versetele Coranului

Multe versete ale Coranului amintesc Numele și atributele Sale. La începutul fiecărei sure se află:

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Înțelesul acesteia este afirmarea Numelui *„Allah"* și afirmarea faptului că El este ar-Raḥmān și ar-Raḥīm, precum și a celorlalte atribute ale lui Allah, Măreț și Preaînalt.

15 Coran, Sura an-Naḥl, 16:74.

Allah, Măreț și Preaînalt, S-a descris prin atribute și Și-a dat Nume. Noi trebuie să le afirmăm și să credem în ele așa cum au venit în Cartea lui Allah. Nu ne amestecăm cu mințile noastre, nu spunem nimic despre Allah după propriile noastre înțelegeri și percepții și nu emitem judecăți despre El — Slavă Lui, Preaînaltul —, fiindcă Allah, Măreț și Preaînalt, Se cunoaște pe Sine mai bine decât oricine altcineva. El, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا﴾

„El știe ceea ce se află înaintea lor și ceea ce se află în urma lor, iar ei nu-L pot cuprinde cu știința lor.”[16]

Coran, 20:110

16 Coran, Sura Ṭā Hā, 20:110.

Și Allah, Măreț și Preaînalt, spune:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ﴾

„Allah! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel Viu, Cel care Se susține pe Sine și susține întreaga creație. Nu-L cuprind nici somnolența, nici somnul. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ. Cine poate mijloci la El decât cu îngăduința Sa? El știe ceea ce se află înaintea lor și ceea ce se află în urma lor, iar ei nu cuprind nimic din știința Sa, în afară de ceea ce voiește El."[17]

Coran, 2:255

Nu se cuvine să-I facem lui Allah, Măreț și Preaînalt, asemănări, să-I atribuim rivali, ajutoare și ființe asemenea Lui. Allah nu are asemănare, nici egal, nici asociat și nici rival. El este Preaslăvit și Preaînalt, deasupra celor pe care oamenii I le asociază.

17 Coran, Sura al-Baqara, 2:255.

Allah, Măreț și Preaînalt, ne-a poruncit să-L chemăm prin Numele și atributele Sale. El Preaînaltul a spus:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا۟ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ أَسْمَٰٓئِهِۦ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase. Chemați-L prin ele și lăsați-i pe cei care se abat de la adevăr în privința Numelor Sale! Ei vor fi răsplătiți pentru ceea ce făceau."[18]

Coran, 7:180

El, Preaslăvitul, ne-a lămurit astfel următoarele:

În primul rând: Și-a afirmat Numele:

﴿وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ﴾

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase."[19]

Coran, 7:180

În al doilea rând: le-a descris ca fiind cele mai frumoase. Toate Numele lui Allah sunt frumoase.

În al treilea rând: ne-a poruncit să-L chemăm prin ele.

În al patrulea rând: ne-a interzis să ne abatem de la adevăr în privința Numelor Sale.

„Ilḥād" înseamnă abatere. Abaterea de la adevăr în privința Numelor lui Allah înseamnă îndepărtarea lor de sensul pe care îl arată, prin denaturarea și interpretarea lor în sensuri pe care nu le admit și pe care Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — nu le-a voit, așa cum fac Jahmiyya, Muʿtazila și cei care merg pe urmele lor dintre grupările rătăcite.

18 Coran, Sura al-Aʿrāf, 7:180.

19 Coran, Sura al-Aʿrāf, 7:180.

Cât despre Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa, ei urmează o cale dreaptă în această privință și în toate celelalte lucruri ale religiei lor, laudă lui Allah. Însă acordă o deosebită atenție crezului și îl îngrijesc în chip aparte, fiindcă rătăcirea în această privință este mare, greșeala în ea este gravă și poate face picioarele să alunece și mințile să se abată. Greșeala în crez nu este asemenea greșelii în celelalte lucruri: pentru cel care greșește în crez există teama de a ajunge la necredință, la o abatere gravă și la o rătăcire îndepărtată.

În schimb, greșeala celui care greșește în lucruri mai mici decât acestea este mai ușoară. Deși orice greșeală în religie este nepermisă, omul nu are voie să stăruie într-o greșeală ori să urmeze pe cineva care greșește. Unele greșeli sunt însă mai grave decât altele.

Greșeala în crez este cea mai gravă dintre greșeli, iar abaterea în crez este cea mai gravă dintre abateri, fiindcă greșeala în crez nu poate fi compensată. Ceea ce este mai puțin grav decât aceasta rămâne sub voia lui Allah:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا﴾

„Allah nu iartă să I se asocieze ceva, dar iartă ceea ce este mai puțin decât aceasta cui voiește. Cel care Îi asociază ceva lui Allah s-a îndepărtat într-o rătăcire mare.”[20]

Coran, 4:116

20 Coran, Sura an-Nisāʾ, 4:116.

Iar în celălalt verset:

﴿وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفْتَرَىٰٓ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

„Cel care Îi asociază ceva lui Allah a născocit un păcat uriaș."[21]

Coran, 4:48

21 Coran, Sura an-Nisāʾ, 4:48.

3 Credința în celelalte temelii ale religiei

Cât despre credința în celelalte temelii ale religiei — credința în îngeri, în Cărți, în trimiși, în Ziua de Apoi și în destin, cu binele și răul său —, toate decurg din credința în Allah, Măreț și Preaînalt, și se ramifică din ea. El, Preaslăvitul și Preaînaltul, ne-a înștiințat despre existența îngerilor, despre lucrurile nevăzute din trecut, despre trimiterea trimișilor și despre Ziua de Apoi și cele ce vor avea loc atunci. Noi trebuie să credem în toate acestea. Cele mai multe dintre ele țin de credința în cele nevăzute.

- Noi credem în Allah și credem în îngerii Săi. Aceasta este una dintre cele mai însemnate forme ale credinței în nevăzut.
- La fel, credem în trimiși, deși nu i-am văzut, fiindcă Allah, Măreț și Preaînalt, ne-a înștiințat despre ei. Credem că Allah a trimis trimiși ca vestitori ai veștii bune și ca avertizori, primul dintre ei fiind Nūḥ, iar ultimul Muḥammad ﷺ.
- Credem în îngeri, deși nu îi vedem, pe temeiul celor pe care ni le-au spus despre ei Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — și Trimisul Său ﷺ.
- La fel, credem în Ziua de Apoi, deși nu a venit încă, întemeindu-ne pe cele spuse de Allah, Măreț și Preaînalt, și de Trimisul Său ﷺ. Aceasta este credința corectă.

4 Credința în destin

Cele patru trepte ale credinței în destin
De asemenea, credem în destin, cu binele și răul său. Credința în destin cuprinde patru trepte:

Prima treaptă: credința că Allah știe tot ceea ce a fost și tot ceea ce va fi. Nimic de pe pământ sau din cer nu-I este ascuns. Nimic din cele nevăzute, trecute sau viitoare, nu-I este ascuns. Toate se află în aceeași măsură în știința lui Allah, Măreț și Preaînalt.

A doua treaptă: credința că Allah a scris toate acestea în Tabla Păstrată, în care a înscris destinele tuturor lucrurilor, așa cum se spune în hadith:

أول ما خلق الله القلم، قال له: اكتب، قال: ما أكتب؟

قال: اكتب ما هو كائن إلى يوم القيامة.

Îndată ce Allah a creat condeiul, i-a spus: „Scrie!" El a întrebat: „Ce să scriu?" A spus: „Scrie tot ceea ce se va petrece până în Ziua Învierii!"[22]

22 At-Tirmidhī, *Al-Qadar*, nr. 2155; Abū Dāwūd, *As-Sunna*, nr. 4700.

Credem, așadar, că Allah știe tot ceea ce se petrece și tot ceea ce are loc și că El — Slavă Lui, Preaînaltul — a scris acestea în Tabla Păstrată, potrivit cuvintelor Sale:

﴿مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ﴾

„Nicio nenorocire nu lovește pământul și nici pe voi înșivă fără să fie scrisă într-o Carte înainte să o aducem la existență. Aceasta este ușor pentru Allah.”[23]

Coran, 57:22

Nimic din ceea ce este scris în Tabla Păstrată nu se schimbă dintre destinele făpturilor. Scrierea destinului în Tabla Păstrată a avut loc cu cincizeci de mii de ani înainte de crearea cerurilor și a pământului, după cum se arată în hadithul autentic de la Profet ﷺ. Nu există nimic care să nu fie înscris în Tabla Păstrată, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظٌ﴾

„La Noi se află o Carte care păstrează totul.”[24]

Coran, 50:4

A treia treaptă: să credem în voia atotcuprinzătoare a lui Allah și în voința Sa privitoare la toate lucrurile. Când Allah voiește un lucru prin voința Sa creatoare și hotărăște să fie, acela se petrece negreșit. Nimic din univers nu are loc decât prin voința, voia și cârmuirea lui Allah — Slavă Lui, Preaînaltul.

A patra treaptă, ultima: să credem că orice lucru este creat de Allah — Slavă Lui, Preaînaltul:

23 Coran, Sura al-Ḥadīd, 57:22.

24 Coran, Sura Qāf, 50:4.

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este Ocrotitorul tuturor lucrurilor."[25]

Coran, 39:62

Tot ceea ce este și tot ceea ce va fi în univers este din creația lui Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — și El i-a dat existență. Nimeni altcineva nu poate aduce la existență vreun lucru în univers și nimeni nu poate crea nimic în acest univers în afară de Allah.

Voința omului nu iese de sub voința lui Allah

Aceasta nu împiedică robul să aibă voință și alegere, să acționeze și să aibă puterea de a face sau de a lăsa un lucru, precum și puterea de a alege ceea ce îi dăunează sau ceea ce îi folosește. Omul împlinește prin voința sa binele, faptele bune și ascultarea. Prin voința sa părăsește ascultarea și îndatoririle și, tot prin voința sa, săvârșește păcatele, relele și încălcările. Va fi tras la răspundere pentru voința și pentru faptele sale. Însă voința și alegerea sa nu ies de sub voia lui Allah, Măreț și Preaînalt, după cum a spus El:

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ﴾

„Voi nu puteți voi decât dacă voiește Allah, Stăpânul lumilor."[26]

Coran, 81:29

A afirmat astfel că robul are voință, dar a legat-o de voința Sa — Slavă Lui, Preaînaltul.

25 Coran, Sura az-Zumar, 39:62.

26 Coran, Sura at-Takwīr, 81:29.

قال رجل للنبي ﷺ: ما شاء الله وشئت، قال: أجعلتني لله ندا؟ قل: ما شاء الله ثم شئت، أو قل: ما شاء الله وحده.

Un om i-a spus Profetului ﷺ: „Ceea ce voiește Allah și ceea ce voiești tu". El a spus: „M-ai făcut egal cu Allah? Spune: «Ceea ce voiește Allah, apoi ceea ce voiești tu», sau spune: «Ceea ce voiește numai Allah»".[27]

Abaterile unor grupări în înțelegerea destinului

Mai multe grupări s-au abătut de la înțelesul destinului. Dintre ele:

Prima grupare: Jahmiyya și Jabriyya. Ei spun că robul este constrâns în faptele sale: nu are alegere, putere și nici voință. El ar fi asemenea unei pene purtate de vânt sau asemenea unei frunze de copac mișcate de vânt, fără să aibă voință ori alegere. Acestea sunt cuvintele grupării Jabriyya dintre Jahmiyya și ale altora.

A doua grupare, aflată la polul opus, este Muʿtazila. Ei spun că fiecare om își creează propria faptă și că Allah nu are nicio cârmuire și nicio voință în privința faptei robului. După ei, robul este cel care face lucrul prin alegerea și puterea sa, în mod cu totul independent, fără ca aceasta să aibă vreo legătură cu voia lui Allah. Unii dintre ei au ajuns chiar să spună că Allah nu cunoaște lucrurile înainte ca ele să existe, ci că robul le începe el însuși. Aceștia spun că lucrurile se petrec fără să fi fost cunoscute ori hotărâte mai înainte. Ei sunt cei extremiști dintre Muʿtazila și sunt numiți Qadariyya, cei care neagă destinul.

Prima grupare este numită Jabriyya, iar ceilalți sunt Qadariyya, cei care neagă destinul. Prima grupare a afirmat destinul, dar a mers la extrem în această privință și i-a răpit robului voința. A doua grupare, Muʿtazila, a mers la cealaltă extremă în privința voinței robului, până când a înlăturat voința și voia lui Allah. Ambele extreme sunt rătăcite și au săvârșit o greșeală gravă.

27 Ibn Mājah, *Al-Kaffārāt*, nr. 2117; Aḥmad, 1/214.

Calea de mijloc a Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa
Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa au urmat calea de mijloc. Ei au afirmat că robul are putere, alegere și voință, însă acestea se află sub voia, puterea și voința lui Allah, Măreț și Preaînalt, și că nimeni nu poate face nimic decât prin voința și voia Sa.

De ce sunt mustrați cei care neagă destinul
Qadariyya sunt numiți *„mazdeenii acestei comunități”*. De ce? Fiindcă au afirmat existența unor creatori alături de Allah. Ei spun că fiecare om își creează singur fapta, în mod independent. Astfel s-au rătăcit și, prin aceasta, au meritat mustrarea oamenilor adevărului, fiindcă au greșit în această temelie măreață: credința în destin.

Credința în destin este una dintre temeliile credinței
Credința în destin face parte dintre temeliile credinței, după cum se arată în hadithul lui Jibrīl:

قال للنبي ﷺ: أخبرني عن الإيمان، فقال: الإيمان أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره.

El i-a spus Profetului ﷺ: „Spune-mi despre credință!” Iar el a răspuns: „Credința înseamnă să crezi în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în trimișii Săi, în Ziua de Apoi și să crezi în destin, cu binele și răul său.”[28]

28 Al-Bukhārī, *Tafsīr al-Qurʾān*, nr. 4499; Muslim, *Al-Īmān*, nr. 10; an-Nasāʾī, *Al-Īmān wa-Sharāʾiʿuhu*, nr. 4991; Ibn Mājah, *Al-Muqaddima*, nr. 64; Aḥmad, 2/426.

După cum a spus și Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

„Noi am creat toate lucrurile după o hotărâre.”[29]
Coran, 54:49

Și după cum se spune în hadith:

احرص على ما ينفعك، واستعن بالله، فإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كذا كان كذا وكذا، ولكن قل قدر الله وما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان.

Stăruie în ceea ce îți folosește și cere ajutorul lui Allah! Dacă ți se întâmplă ceva, nu spune: „Dacă aș fi făcut cutare, ar fi fost cutare și cutare”. Spune însă: „Allah a hotărât și a făcut ceea ce a voit”, fiindcă „dacă” deschide calea lucrării șeitanului.[30]

Hadithurile și textele în această privință sunt numeroase. Aceasta este o temelie bine cunoscută, iar adevărul în privința ei este limpede, laudă lui Allah. Crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa despre ea este limpede și întemeiat pe cele cuprinse în Coran și în Sunna. Cel care se abate de la această temelie o face din pricina sa, a patimilor sale și a îndepărtării sale de Coran și de Sunna.

29 Coran, Sura al-Qamar, 54:49.

30 Muslim, *Al-Qadar*, nr. 2664; Ibn Mājah, *Al-Muqaddima*, nr. 79; Aḥmad, 2/370.

La fel, oricine încearcă să iasă de sub îndrumarea Coranului și a Sunnei ajunge în rătăcire, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ﴾

„Aceasta este calea Mea cea dreaptă; urmați-o și nu urmați celelalte căi, care vă vor îndepărta de calea Lui!”[31]

Coran, 6:153

31 Coran, Sura al-Anʿām, 6:153.

Încheiere

Aceasta este o prezentare pe scurt a crezului înaintașilor dreptcredincioși și al Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa. Allah, prin bunăvoința și generozitatea Sa, să ne facă și pe noi, și pe voi dintre ei! Să ne dăruiască ținerea de adevăr, răbdarea și statornicia pe calea lui până în ziua în care Îl vom întâlni!

Cel care ține de crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa are înțelegere limpede și călăuzire. Inima sa este liniștită și statornică, fiindcă trăiește potrivit Coranului și Sunnei și urmează o dovadă limpede, luându-i drept exemplu pe Trimisul ﷺ și pe companionii săi. El trăiește în liniște și statornicie în privința religiei sale, ferit de nedumeririle, îndoielile și celelalte tulburări care îi cuprind pe cei abătuți. Aceștia din urmă sunt mereu apăsați de griji și de neliniști care îi însoțesc oriunde s-ar duce și oriunde s-ar afla.

În schimb, cei din Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa rămân statornici pe calea adevărului. Nu se clatină și nu șovăie, iar între ei nu se ivesc patimi, păreri și neînțelegeri, fiindcă au aceeași cale, aceeași metodă și aceeași dovadă.

Celor care țin de crezul Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa, Allah le-a pregătit cinstea, Paradisul și rămânerea veșnică în desfătarea statornică, ce nu piere și nu încetează, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾

„Când vă va veni de la Mine o călăuzire, cel care va urma călăuzirea Mea nu va rătăci și nu va fi nefericit.”[32]

Coran, 20:123

32 Coran, Sura Ṭā Hā, 20:123.

Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de el — a spus:

تكفل الله لمن قرأ القرآن وعمل بما فيه، لا يضل في الدنيا ولا يشقى في الآخرة.

Allah a garantat pentru cel care citește Coranul și împlinește ceea ce se află în el că nu va rătăci în această lume și nu va fi nefericit în Viața de Apoi.

Allah Preaînaltul a spus:

﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ وَهُم مُّهۡتَدُونَ﴾

„Cei care au crezut și nu și-au amestecat credința cu nedreptatea, aceia vor avea siguranță și ei sunt cei călăuziți.”[33]

Coran, 6:82

33 Coran, Sura al-Anʿām, 6:82.

Ei vor fi în siguranță în Viața de Apoi față de pedeapsă și au călăuzire în această lume, fiind feriți de rătăcire. Aici sunt călăuziți, fără să fie rătăciți și fără să-i ducă pe alții în rătăcire. În Viața de Apoi, vor dobândi siguranță în ziua în care oamenii se vor teme, în ziua în care oamenii vor fi cuprinși de groază și inimile se vor sfâșia de spaimă. Cei din Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa și cei care urmează adevărul vor fi în siguranță, așa cum a spus Allah Preaînaltul:

﴿لَا يَحْزُنُهُمُ ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾

„Nu-i va întrista groaza cea mare și îngerii îi vor întâmpina: «Aceasta este ziua voastră, care vă era făgăduită!»”[34]

Coran, 21:103

34 Coran, Sura al-Anbiyāʾ, 21:103.

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَـٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحْزَنُواْ وَأَبْشِرُواْ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾

„Peste cei care spun: «Domnul nostru este Allah», apoi rămân statornici, coboară îngerii: «Nu vă temeți și nu vă întristați, ci bucurați-vă de Paradisul care vă era făgăduit! Noi suntem ocrotitorii voștri în viața lumească și în Viața de Apoi. Acolo veți avea tot ceea ce vă doresc sufletele și tot ceea ce veți cere, ca dar de primire de la Cel Iertător, Îndurător».”[35]

Coran, 41:30–32

Acestea sunt roadele crezului sănătos în această lume și în Viața de Apoi, potrivit cuvintelor Preaînaltului:

35 Coran, Sura Fuṣṣilat, 41:30–32.

﴿مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

„Pe cel care face fapte bune, fie bărbat, fie femeie, fiind credincios, îl vom face să trăiască o viață bună și îi vom da răsplata după cele mai bune dintre faptele pe care le făcea.”[36]

Coran, 16:97

Acestea sunt făgăduințe de la Allah — Slavă Lui, Preaînaltul — pentru Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa și pentru cei care urmează adevărul: că vor avea parte de bine, atât acum, cât și mai târziu.

Allah, prin bunăvoința și generozitatea Sa, să ne facă și pe noi, și pe voi dintre ei! Îl rugăm, Preaslăvitul, să ne arate adevărul ca adevăr și să ne dăruiască urmarea lui, să ne arate falsul ca fals și să ne dăruiască ferirea de el.

Spun acestea și Îi cer iertare lui Allah pentru mine, pentru voi și pentru toți musulmanii. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra tuturor companionilor săi!

36 Coran, Sura an-Naḥl, 16:97.

Glosar

Tawḥīd
Recunoașterea unicității lui Allah în stăpânire, în dreptul de a fi adorat și în Numele și atributele Sale.
Rubūbiyya
Stăpânirea lui Allah: El este singurul Creator, Dătător de hrană și Cârmuitor al creației.
Ulūhiyya
Dreptul exclusiv al lui Allah de a fi adorat.
Qadar
Destinul hotărât de Allah, cuprinzând știința Sa, scrierea, voința și crearea.

Bibliografie

1. Coranul.
2. Al-Bukhārī. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.
3. Muslim. Ṣaḥīḥ Muslim.
4. Abū Dāwūd. As-Sunan.
5. At-Tirmidhī. Al-Jāmiʿ.
6. An-Nasāʾī. As-Sunan.
7. Ibn Mājah. As-Sunan.
8. Aḥmad ibn Ḥanbal. Al-Musnad.
9. Ad-Dārimī. As-Sunan.

Indice

Ahl as-Sunna wa-l-Jamāʿa 2, 3, 4, 6, 16, 23, 24, 26, 28, 30
Coran 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30
credința în Allah 6, 18
destin 6, 18, 19, 23
gruparea salvată 1, 2
Iblīs 6, 9
Jabriyya 22
Muʿtazila 15, 22
Numele și atributele 6, 11, 12, 15
Paradis 1
tawḥīd 6, 8, 9, 10
voința 20, 21, 22, 23

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

CREZ · TAWHĪD · DESTIN

Temeliile unui crez sănătos

O sinteză a crezului înaintașilor dreptcredincioși.

O prezentare a temeliilor crezului înaintașilor dreptcredincioși: unicitatea lui Allah, credința în îngeri, Cărți, trimiși și Ziua de Apoi, precum și credința în destin. Autorul explică aceste principii prin versete coranice și relatări profetice.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro